

РЕШЕНИЕ

№ 5639

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 27.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **13575** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

9

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], ул. „Проф. д-р И. С.“ [жилищен адрес] партер, кафе „Ф.“ и електронен адрес: [електронна поща], чрез управителя В. Г. Т. против Ревизионен акт /РА/ № Р-22221518008180-091-001/17.07.2019г., потвърден с Решение № 1626/2019г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ - С..

Жалбоподателят твърди, че при издаване на оспорения РА не са допуснати нарушения на процесуалните правила, но оспорва изцяло фактическите констатации и направените въз основа на тях изводи. Жалбоподателят оспорва изцяло установените с ревизионния акт задължения, произтичащи от начислен данък върху добавената стойност (ДДС) за данъчните периоди м. 10.2018 г. и м. 11.2018 г. в размер на 17 940,14 лв. във връзка с непризнати вътреобщностни доставки (ВОД), ведно с начислените лихви за забава в размер на 603,68 лв. Излага конкретни съображения. Прави искане за отмяна на оспорения акт.

Излагат се доводи за незаконосъобразност на РА и моли за неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата и претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, редовно уведомен не изпраща представител. В хода на съдебното производство ответника се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата и моли съда да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 1086,31 лв..

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221518008180-020-001/21.12.2018 г., връчена на 02.01.2019 г. по електронен път, изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22221518008180-020-002/27.02.2019 г., ЗИЗВР №Р-22221518008180-020-003/29.03.2019 г. и ЗИЗВР №Р-22221518008180-020-004/24.04.2019 г., издадени от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчните периоди от 01.10.2018 г. до 30.11.2018 г. Определен е краен срок за приключване на ревизията до 31.05.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221518008180-092-001/19.06.2019 г., връчен по електронен път на 20.06.2019 г. От ревизираното дружество не е подадено писмено възражение срещу констатациите на РД по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221518008180-091-001/17.07.2019 г., издаден от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 18.07.2019 г. по електронен път.

В хода на ревизионното производство органите по приходите са констатирани, че основната дейност на [фирма] през ревизираните периоди са вътреобщностни доставки на кафе „Н. Б.“, бонбони „С.“ и вафли „М.“ към клиенти от Европейския съюз, както и търговия с обувки и чанти с марката Т..

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното дружество, на същото е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221518008180-040-001/10.01.2019 г., с което са изискани първични счетоводни, търговски и други документи, в т.ч. и касаещи процесите ВОД. В отговор на искането, от дружеството са представени документи. В хода на ревизията са извършени и други процесуални действия, описани в РД-

Ревизиращите органи са констатирани, че през м. 10.2018 г. и м. 11.2018 г. [фирма] е декларирало ВОД към дружеството М. 5 L., V. GB278718452 - Великобритания, съгласно две фактури, както следва: фактура №100...9/15.10.2018 г. на стойност 45 986,10 лв. и фактура №100...10/14.11.2018 г. на стойност 43 714,60 лв. След проверка в ИС на НАП, Програмен продукт V. е установено, че клиентът е с валиден V. номер. За ревизираните периоди от [фирма] са подадени V.-декларации, с които са декларирани вътреобщностни доставки на обща стойност 89 700,70 лв., съвпадаща с декларираните данни в СД по ЗДДС. По посочените две фактури [фирма] е начислило данък с нулева ставка, на основание чл. 53, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 7

от ЗДДС.

С ИПДПОЗЛ №P-22221518008180-040-001/10.01.2019 г. от ревизираното лице са изискани документи и писмени обяснения във връзка с деклариранияте ВОД към посочения британски контрагент. Относно придобиването на стоките, предмет на деклариранияте ВОД, е установено, че същите са с произход по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. На последното дружество в хода на ревизията е извършена насрещна проверка, като с РА не е оспорена реалността на доставките по тези фактури след анализ и на представените документи от страна на [фирма].

Във връзка с деклариранияте ВОД, от страна на ревизираното дружество е представен Договор за продажба на стоки от 01.10.2018 г., сключен между [фирма] и М. 5 L., както и следните документи: по инвойс №100...9/15.10.2018 г. - ЧМР от 30.10.2018 г. за 8 палета - 4 684,90 кг. кафе „Н. Б.“ и бонбони „С.“ с товародател [фирма], получател М. 5 L., разтоварен пункт М., Р. 1, S. и превозвач [фирма], ЕИК[ЕИК]; потвърждение от 05.11.2018 г. за получаване на стоката на посочения адрес; ЧМР от 05.11.2018 г. за същите количества и видове стоки с превозвач М. L.; потвърждение от 09.11.2018 г. за получаване на стоката от М. 5 L. в L., U.K., Y. C. 17 A; по инвойс №100...10/г. - ЧМР от 30.11.2018 г. за 9 палета - 4 715,28 кг. кафе „Н. Б.“, вафли „М.“ - малки и бонбони „С.“ с товародател [фирма], получател М. 5 L., разтоварен пункт М., Р. 1, S. и превозвач [фирма]; потвърждение от 03.12.2018 г. за получаване на стоката на посочения адрес; ЧМР от 03.12.2018 г. за същите количества и видове стоки с превозвач V. G. L.; потвърждение от 07.12.2018 г. за получаване на стоката от М. 5 L. в L., U.K., Y. C. 17 A. Представено е извлечение от банковата сметка на ревизираното дружество в [фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от 09.10.2018 г. до 31.12.2018 г. за получени плащания от М. 5 L. в общ размер на 91 892,12 лв. Плащането е извършено от банкова сметка на британското дружество, открита в [фирма], ЕИК[ЕИК]. Представени са също две фактури, издадени от [фирма] на [фирма] за извършен транспорт от България до С. с автомобили с рег. [рег.номер на МПС] /C4416ES и [рег.номер на МПС] / RB5546EB, както и документи за разплащане по тези фактури.

Ревизиращите органи са посочили, че не е предоставена информация за лицата, предали и приели стоката, както и за тези, извършили товаро- разтоварните дейности. Също така не е установено чий е обектът в С., на който са разтоварени стоките, като същевременно видно от вторите ЧМР, същите тези стоки са превозени и разтоварени от друг превозвач до L., Y. C. 17 A. На представените потвърждения за получаване на стоките от М. 5 L. в М., S. няма идентифициращи данни на лицето, получило стоките и подписало потвърждението. Органите по приходите са констатирани, че подписите в потвържденията и в ЧМР видимо не са на едно и също лице. Освен това, в ЧМР в кл. 3 (товарен пункт) е посочена както датата на тръгване, съпадаща с датата на изготвяне на ЧМР, така и датата на пристигане на стоката, вписана едновременно и в кл. 24 (стоките получени/време на пристигане), което обаче според ревизиращия екип е антидатиране на документа, тъй като не е възможно към датата на тръгване да е известна и датата на пристигане.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка и на [фирма] (дружеството-превозвач), при която са представени фактурите, издадени на [фирма], ЧМР, инвентарна книга, данни за водача на МПС, счетоводни регистри и др. Проверяваното лице е потвърдило, че е извършило превоз до С.. В хода на проверката е установено, че [фирма] е разполагало с кадрова и техническа обезпеченост за

извършване на доставките на транспортни услуги. Същевременно обаче, органите по приходите са констатирани, че от страна на транспортното дружество не са представени други относими документи - командировъчни заповеди и отчети на лицата, извършили съответните превози, първични документи за заредено гориво, такси за ползвани паркинги, винетни такси и др., както и счетоводни регистри за отчитане на тези разходи. От представените частично документи за такси, паркинг и гориво не може да се заключи, че същите са свързани с превоза на стоките, собственост на [фирма], като в т.ч. липсват такива за плащане на винетни такси, зареждано гориво и други разходи, извършени в С..

Ревизиращият екип е извършил проверка и в информационната система на Агенция „Митници“, Модул „Пътни такси и разрешителни“ за регистрирани преминавания на товарни автомобили с рег. [рег.номер на МПС] /С4416ЕС и рег. [рег.номер на МПС] /РВ5546ЕВ през граничните пунктове. Установено е, че по отношение на влекач с ремарке с рег. [рег.номер на МПС] /С4416ЕС в периода от 30.10.2018 г. до 05.12.2018 г. има отразено излизане на 02.11.2018 г. в 13:33:53 ч. през „Мост Р.-Г.“, като са превозвани растителни продукти - консервирани плодове и зеленчуци в буркани, метални кутии и други; за влекач с ремарке с рег. [рег.номер на МПС] /РВ5546ЕВ за периода от 30.11.2018 г. до 03.12.2018 г. има отразено излизане на 01.12.2018 г. в 14:58:20 ч. през „О.-ферибот“, като са превозвани стоки и изделия от стъкло. Предвид горното е направено заключение, че данните в регистъра на Агенция „Митници“ не съответстват на посочените дати на излизане и на вида на превозваните стоки, отразени в представените в хода на ревизията транспортни документи за доказване на декларираните ВОД на кафе и шоколадови изделия, т.е. според ревизиращите органи не е доказано, че през процесиите периоди товарните автомобили на [фирма] са преминавали през територията на С. и са разтоварвали стоки в складове на клиента М. 5 Л.. Направен е извод, че [фирма] не е извършило транспорт на стоки, собственост на [фирма] до дружеството М. 5 Л., тъй като никой от участниците не посочва обекта, в който са разтоварени стоките в С., а в потвържденията липсват имената на лицата, получили стоките.

Констатирано е още, че съгласно данни от интернет сайт, съдържащ информация за дружествата във Великобритания (цитиран в РД), считано от 20.09.2018 г. собственик и управител на М. 5 Л. е българският гражданин В. Г. П. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], [улица]. В тази връзка, на основание чл. 47 от ДОПК до Областна дирекция на МВР - [населено място] е изпратено Искане за извършване на действия от други контролни органи №Р-22221518008180-032-001/25.01.2019 г., с молба да бъдат снети писмени показания от В. Г. П. по конкретно поставени в искането въпроси (стр. 12- 13 от РД).

С писмо вх. №53-00-289#2/08.02.2019 г. е получен отговор, придружен от собственоръчно подписана декларация от лицето от 05.02.2019 г., в която то заявява, че не е било собственик, управител или пълномощник на [фирма] и на М. 5 Л. и не е подписвало никакви документи, имащи връзка с посочените дружества.

В хода на ревизията ревизиращият екип е извършил проверка и в информационната система на НАП относно асоциирани случаи по запитване до британската администрация относно дружество М. 5 Л.. Резултатите от проверката установяват едно запитване, касаещо М. 5 Л., като съгласно получения отговор, последното дружество е „липсващ“ търговец и поради това британските данъчни власти не могат да отговорят на въпросите, поставени в запитването.

Предвид събраните доказателства, органите по приходите са приели, че процесите стоки не са транспортирани до територията на С. на посочения в ЧМР адрес: М., Р. 1, S., както и впоследствие не са превозени до адрес: L., U.K. Y. C. 17 A, тъй като британските данъчни власти са констатирани, че М. 5 L. е „липсващ“ търговец и не стопанисва складове на територията на Великобритания. Следователно, [фирма] не може да докаже извършени ВОД към М. 5 L. - Великобритания, тъй като от една страна [фирма] не е транспортирало стоки, собственост на [фирма] до клиент М. 5 L., а от друга страна управителят на М. 5 L. писмено е заявил, че не е и не е бил собственик, управител или пълномощник на това дружество и не е подписвал никакви документи, имащи връзка със същото.

Органите по приходите са направили извод, че по процесните фактури не се доказват реално извършени ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. Същевременно е установено, че ревизираното дружество е отписало счетоводно стоките и е отчело приходи от тяхната продажба, т.е. [фирма] е извършило доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на страната, облагаеми съгласно чл. 12. ал. 1 от с.з. Предвид горното, на основание, чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, с РА е начислен ДДС по процесните фактури в общ размер на 17 940, 14 лева при данъчна ставка 20 %, съгласно чл. 66, ал.1 от ЗДДС: както следва за м.10.2018 г. – 9 197,22 лева и за м. 11. 2018 г.- 8742.92 ведно със съответните лихви за забава.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба вх. №53-06-7346/22.07.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1441/26.07.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.

С Решение № 1626/27.09.2019 г. директорът на Дирекция „ОДОП” е потвърдил изцяло обжалвания пред него РА № Р-22221518008180-091-001/17.07.2019г.

В хода на съдебното обжалване са приобщени материалите, събрани в хода на ревизията. В с.з. от 11.03.2021 г. от страна на процесуалния представител на жалбоподателя са представени и приобщени по делото писмени доказателства /лист 90 – лист 94/.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Разгледана по същество жалбата срещу РА е неоснователна.

РА № Р-22221017004443-091-001 / 20.06.2018 г., е издаден от компетентни органи по приходите – възложилият ревизията началник сектор „Ревизии“ Р. Г. Я. и Е. Д. П. - С., главен инспектор приходи – ръководител на ревизията по силата на ЗВР № Р-22221017004443-020-001 от 07.07.2017 г. РА е подписан с квалифициран електронен подпис на издателя му, валиден към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверение по чл. 25, ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, възпроизведено на хартиен носител.

Спазена е предписаната в чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с реквизитите по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК.

Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № Р-22221017004443-092-001/16.05.2018 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания ревизионен акт.

Относно приложението на материалния данъчен закон съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 ЗДДС наличието на вътрешнообщностна доставка е обусловено от кумулативната установеност на следните предпоставки: осъществена доставка на стоки, транспортиране на същите от територията на Република България до територията на друга държава - членка и регистрации на доставчика и получателя в съответните държави за целите на ДДС. Съобразно чл. 53, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС вътрешнообщностните доставки са облагаеми с нулева ставка на данъка, а удостоверяващите ги документи са определени с Правилника за прилагане на закона.

Документите, удостоверяващи извършването на ВОД, според чл. 53, ал. 2 от закона, са посочените в чл. 45, т. 1 и т. 2 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/, като това са: документ за доставката, представляващ фактура за доставката, в която се посочва идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден в държавата членка, в която същият е регистриран /чл. 45, т. 1, б. "а" от ППЗДДС/, както и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка /чл. 45, т. 2, б. "а" и "б." от ППЗДДС/, а именно: транспортен документ удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика/ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя.

В писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и дължостното му качество, име на лицето, получило стоките, и дължостното му качество.

В практиката си Съдът на Европейския съюз (СЕС) приема, че „освобождаването от ДДС на вътреобщностната доставка е приложимо само когато правото на разпореждане като собственик със стоката е прехвърлено на получателя от доставчика и доставчикът докаже, че стоката е изпратена или превозена в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или транспортиране стоката е напуснала физически територията на държавата членка на доставката, от която е изпратена“ (Решение С-409/04, т. 26 и С-273/11, т. 31).

Съгласно установената съдебна практика на ВАС, в случаите на ВОД в тежест на доставчика /задълженото лице/ е да докаже, че е осъществен ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗДДС във вр. с чл. 45 ППЗДДС. От особена важност е

установяване на транспортирането на стоките, т. е. да се докаже по категоричен начин, че стоките са напуснали територията на България, за да може доставчикът да се възползва от нулевата облагаема ставка на ДДС, която се прилага за ВОД.

С оглед събраните по делото доказателства, правилен е изводът на ревизиращия екип, че няма данни, от които да се направи обоснован извод, че стоките, предмет на процесните фактури, са напуснали територията на Република България.

От страна на жалбоподателя е посочено, че доставката е изпратена с нает транспорт за сметка жалбоподателя от [фирма] до склад на „М. 5” Л., находящ се М., Р. 1, С. и в деня на пристигането е пренатоварена и изпратена за сметка на получателя до Л., У.К. У. С. 17 А, като транспортът от С. до Великобритания е за сметка на получателя на доставката - „М. 5” Л..

От ревизираното дружество са представени алтернативно изискуемите документи по чл. 45, т.2 от ППЗДДС – представени са ЧМР и потвърждения за получаване на стоката, но в нито един от документите не са посочени имена на лицето, получило стоките, поради което остава неизяснено кое физическо лице е представлявало британското дружество. В случай, че транспортът е извършен от трето лице, нормата на чл. 45, т. 2, б. "а" ППЗДДС изисква писменото потвърждение да изхожда от получателя или упълномощено от него лице. Следователно, то трябва да е подписано от физическото лице - търговец или от представляващия дружеството, или от упълномощени от тях лица. В случая това обстоятелство по никакъв начин не може да се установи от съдържанието на представените потвърждения и товарителниците, в които има само положен печат и подпис, без означение на лицето, което го е положило. Наред с това нито е хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство бе доказана принадлежността на обекта, посочен в ЧМР като разтоварен пункт на стоките, находящ се на адрес: М., Р. 1, С. към клиента М. 5, като също липсва и информация за лицата предали и приели стоката.

От сметите в хода на ревизионното производство показания от лицето В. Г. П., който саморъчно е дал обяснения, се твърди, че не бил собственик, управител или пълномощник на М. 5 Л. и не е подписвал каквито и да са документи, свързани с последното дружество. В представения от жалбоподателя договор за продажба на стоки от 01.10.2018 г., сключен между [фирма] и М. 5 Л. също не е посочено кое е лицето, подписало същия в качеството на представител на М. 5 Л.. Представените в съдебно заседание от 11.02.2021 писмени доказателства /лист 90 – 94/ - отчет на М. Л. за ДДС за периода от 01.09.2018 г. – 30.11.2018 г. и копие на подадена декларация по ДДС от процесуалния представител на жалбоподателя не доказват, че стоките, предмет на процесните фактури, са напуснали територията на Република България.

От представените от дружеството-превозвач [фирма] в хода на ревизионното производство частни документи, удостоверяващи транспортирането на процесните стоки от територията на България до територията на С., не се доказва по категоричен начин, че същите касаят именно разходи, извършени на територията на С. и че се отнасят до

транспорта на процесните стоки на жалбоподателя.

Напълно неизяснен остава въпросът кое физическо лице е представляващ и за да, британското дружество в договорните отношения с жалбоподателя, респективно кое е лицето, получило стоките. С оглед на доказателствата по делото не може да се възприеме, че доставчикът е действал добросъвестно и е положил грижата на добър търговец, така че да се увери, че стоките се превозват, изпращат и получават извън територията на Република България.

От анализа на всички събрани доказателства в тяхната съвкупност може да се заключи, че международните товарителници и представените потвърждения за получаване, не доказват транспортирането на стоките, съгласно изискванията на чл. 45, т. 2 от ЗДДС, респективно не доказват, че същите са напуснали територията на страната. При така изложената фактическа обстановка се установява липса на реално осъществена ВОД.

Поради което, съдът счита, че законосъобразно с процесния РА на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС по процесните фактури в общ размер на 17 940,14 лева при данъчна ставка 20 %, както следва: за м. 10.2018 г. – 9 197, 22 лв. и за м. 11.2018 г. – 8742,92, ведно с начислените лихви за забава в общ размер на 603,68 лв., съответно за м. 10.2018 г. – 588,72 лв. и за м. 11.2018 г. – 14,96 лв.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на разноски по делото е основателна. В чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК е предвидено, че на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, поради което жалбоподателят [фирма] следва да бъде осъден да заплати на ответника по жалбата разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1086,31 лева, определено по реда на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, Административен съд – София-град

РЕШИ:

ОТХВРЛЯ жалбата на [фирма],[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221518008180-091-001/17.07.2019г., потвърден с Решение № 1626/27.09.2019г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С..

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. сумата от 1086,31 лв. /хиляда осемдесет и шест лева и тридесет и една стотинки/, представляваща направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в четирнадесетдневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: